

Bjargaðu eitt ára gomlum dreingi undan tí vissa deyða:

Ivaðust ikki í at Bartal var druknaður

Søgan um eitt ára gamla Bartal í Vági er søgan um, hvussu lukkugir endin kann verða, tá ið ein long røð av ófatiliga hepnnum umstøðum eru til vildar og tá ið ráðsnar fólk eru til staðar.

- Eg dugi ikki at forklára tað øðrvísi enn, at hansara tíð var ikki komin enn, sigur Jóhannis Østerø.

Foreldur Bartal siga, at hevði Jóhannis ikki borið so skjótt at og hevði hann ikki verið so skjóttontkur, varð Bartal ikki bjargaður.

ÁKI BERTHOLDSEN

- Hevði lítli Bartal dottið í hýlin dagin fyri, hevði áin verið so stór, at hann úttan iva var skolaður oman.

- Hevði beiggi hansara, Beinir, ikki verið óvanliga gløggur eftir aldrinum, hevði tað verið ov seint.

- Hevði úthurðin hjá Jóhannesi fyrri einaferð skuld ikki gingið sum á vælsmurðum hongslum, hevði Bartal ikki fingið hana upp.

- Hevði konan í húsunum ikki havt gloymt at keypt

margarin og hevði sent Jóhannis aftur í býin, hevði Jóhannis ikki staðið klárur í ganginum og so var eisini ov seint.

Ella var óhappið hent ein minutt seinni, var hann farin og so.

- Hevði Jóhannis ikki sungið í kóri, hevði hann onki vita um andadrátt og so hevði hann ikki havt ánið um, hvat hann skuldi gjørt, og so hevði eisini verið ov seint.

- Hevði mamma Bartal ikki havt gingið á tann-

teknikaraskúla, hevði hon ikki dugað fyrstuhjálp, og so hevði alt verið til fánýtis.

Men akkurat hesa ávisu lötuna, henda ávisa dagin, passaði alt hetta saman í eini hægri eind.

Tí er eitt ára gamli Bartal á livi í dag...

Tú mást heldur fara

Vit eru stóð í Vági ein vanligan týsdag herfyri.

Vedrið er av tí fagraasta, kavi og kalt, men stilli.

Trý ára gamli Beinir Evaldsson og eitt ára gamli beiggi hansara, Bartal, eru farnir við at vitja ommuna. Teir báði, ganga undir húsunum og spæla, sum teir eru vanir.

Fleiri fólk eru inni. Tey vita, hvussu óvitar eru, so tey hava eyguni eftir teim-um alla tíðina.

Men bráðliga stendur grannakonan í hurðini.

- Annar drongurin er dottið í ána, sigur hon.

Mamman, Anna Brattaberg Samuelson, skilti ikki álvaran beinanvegin. Hon helt, at hann varð blivin vátur um beinini, ella okkurt sovorið.

Hon fór so út at fáa drongin inn.

Bara fallið av tí fimm metra høga bakkanum í hýlin, kundi givið eitt ára gamla Bartali deyðamein.

Tað fyrsta Anna sær, tá ið hon er komin útum húsini, er at sonurin liggur á bøn-um við Jóhannesi uppi yvir sær.

Heldur ikki tá, fataði hon, at nakað serligt var á vási.

Hon helt at Jóhannes bara royndi at fáa Bartal úr klæð-um, tí nú hevði hann fingið ein ordans karm.

Men so segði Jóhannes orðini, sum fekk fekk hana alt í einum at skilja, at okkurt var heilt galið. Tú mást heldur ringja eftir lækna.

- Lækna?? tók mamman uppáftur.

Tá sær hon, at Bartal er púra livleysur og hartil blá-trystur.

Tá skilti hon, at hetta var ein spurningur um liv ella deyð.....

Bartal varð bjargaður.

Men tað var einans ein long, samanfallandi røð av ótrúliga hepnnum umstøð-um, sum gjørdi, at Bartal ikki druknaði.

- Eg dugi bara at siggja tað soleiðis, at hansara tíð var ikki komin enn, sigur Jóhannis.

Fleyt í hýlinum

Tað, sum hendi, hendi uppá nakrar heilt fáar minuttir, og tað er enn ein ein áminning á okkum um, at óvitar kunnu finna uppá tað mest óvæntaða - tá ið tú minst væntar tað.

Best sum teir báðir lítlu spældu í túninum, stakst tað bráðliga uppá teir, at teir skuldu fara á uppdagingar-ferð yvir til húsini hjá grannanum, Jóhannis Østerø.

Uttanfyrri húsini rennur Skálá. Beint árika húsini hjá Jóhannes er ein stórur hylur. Bakkin er brattur, einar fimm metrar niður í hýlin. Óvitar hava allar dagar spælt í ánni, sum óvit- ar altið hava gjørt á bygd í Føroyum, úttan at nakar hevur hugsað um, at nakar serli- ir vandi skuldi stand-

Trý ára gamli Beinir visir okkum, hvar Bartal datt í hýlin og mundi drukna. Beinir var óvanliga gløggur eftir aldrinum. Annars varð Bartal ikki bjargaður

ast av tí.

- Einaferð hoyrði eg okkurt hjumsa í hýlin. Eg helt tað vera ein stein sum datt.

- Men so sá eg, at tað var Bartal, greiðir Beinir frá.

Men istaðin fyrri at renna heim, ella at krógva seg, sum hevði verið tað náttúrliga hjá einum trý ára gomlum óvita í hesi støðu, rann Beinir beint inn í nærmastu hús, sum vóru tey hjá Jóhannesi.

- Bartal er dottið í hýlin, rópar Beinir inn í gangin hjá Jóhannesi.

- Eg stóð klárur í ganginum at fara út. Konar hevði verið og keypt fyrr um morgunin, men hon

hevði gloymt at keypt margarin, so hon sendi meg avstað aftur, sigur Jóhannis.

- Men hevði hetta verið lítla löt seinni, var er farin og so var líka vítt sum sít.

Tað merkiliga er, at úthurðin hjá Jóhannesi hevur sligið seg og er so trek, at dóttir hansara, sum er um fermingaráldur, nýðist at sparka hana upp, hvørja ferð hon skal út ella inn.

- Men bara hesa einu ferðina, Beinir kom eftir hjálpi, gekk hurðin sum á nýsmurðum hongslum, sigur Jóhannis.

- Eg veit ikki hví, men eg grunaði beinanvegin tað ringasta, tá ið eg sá Beinir, uppástan í ganginum.

- Eg leyp á dyr, yvir ímóti ánni og har sá eg Bartal.

- Hann fleyt livleysur frammi eftir rommum í hýlinum.

Uttan at hugsa seg um,

Jóhannis bar ótrúliga skjótt at og var ógvuliga ráðsnarur tá ið hann bjargaði Bartali upp úr hýlinum.